

Comentariul poeziei Mistretul cu colti de argint scrisa de Stefan Doinas Augustin - prima parte

"Poezia e un gand, dar un gand intrupat", spunea C. Noica. Intre poetii contemporani de meditatie adanca se afla Stefan Augustin Doinas - "un romantic la modul apropiat de clasicism" (I. Rotam).

Publicata in 1945, refacuta in 1950 si aparuta in volumul "Omul cu compasul" in 1966, poezia "Mistretul cu colti de argint" demonstreaza pe deplin atractia fascinanta a autorului ei spre creatia baladesca.

Pentru scriitorii grupati in Cercul literar de la Sibiu (Radu Stanca, Ioanichie Olteanu, I.D.Sarbu etc), baladescul se constituie intr-o armonie inspirata a celor trei genuri, din care cauza nu ne va surprinde prezenta dramaticului in interiorul poeziei lirice.

Balada "Mistretul cu colti de argint" este o scriere antologica pe tema conditiei creatorului.

Autorul porneste de la mitul vanatorii, frecvent in literatura popoarelor si in literatura noastra Ca si Dragos-voda sau Stefan cel Mare, eroi nationali legendari, care, iscusiti vanatori de zimbri si bouri doresc sa intemeieze o tara, printul din balada tinteste spre un scop inalt atingerea absolutului.

VI. Streinu observa ca "mirifica aventura boreala a imposibilului" transfigureaza "drama unui ideal de viata insangerat de coltii realitatii". Prin exceptionala sensibilitate a poetului se obtine nu doar o modernizare a mitului care capata un timbru nou, grav. Lirismul sau, sugestiv obiectivat ajunge la un nou mit al creatiei, brodat cu idei filosofice, tinand de "ordinea interioara a artistului, care devine insa si "o oglinda a macrocosmosului" (St. Augustin Doinas).

Poem amplu, balada este construita pe baza unui dialog, intrerupt de naratiune si cuprinde, intre un prolog si un epilog, un numar de 6 secvente, in care se dezvolta doua lumi opuse: una superioara spiritualiceste, ideala alta - a omului comun.

Levantul, ca tarm rasaritean feeric al Marii Mediterane este pentru poet imaginea frumusetilor si bogatiilor fabuloase, care nu numai ca impresioneaza ci creeaza o anumita stare de spiritualitate.

De aici, din acest tinut va porni temerar, peste timpuri si spatii, vanatorul, din ale carui trasaturi se intruchipeaza omul superior, insetat de absolut. Constient de dificultatile drumului pe care-l va strabate ca si Emirul lui Macedonski, el va alege de la inceput o cale anevoioasa, "prin inima neagra de codru".